

F O R K L A R I N G.

Den 25. juni 1947 blev undertegnede som, fra 1. mars 1942 og til kapitulasjon, var sjeffor økonomikontoret ved Kanseliet, innkaldt til landssvikavdelingen, kriminalassistent Ulf Jødal, for å gi opplysninger (skriftelig) angående:

Førerens Sosialfond
Rikssosialfondet og
Riksfordet

som alle 3 blev bestyrt av Quisling personlig, men bokført av mig.

I den anledning skal jeg opplyse:

1. Førerens Sosialfond.

Dette fond blev opprettet før Kanseliets tid og var privat. Det hadde til formål og yde rentefrie lån og gaver til trengende NS-medlemmer og andre og bokførselen foregikk ved NS hovedkontor. En tid etter min ansettelse i Kanseliet, bestemte Quisling at fondet skulle overflyttes til Kanseliet og bokføres ved mig. Jeg overførte kassebeholdningen til ny bok, men beholdt den gamle reskontro. Da det viste seg at de omforente avdrag på de ydede lån inngikk meget tregt eller kanskje ikke, bestemte Quisling sig til å "stryke" linene, avslå fremtidige lånsøknader og kun yde hjelp i form av gaver. Strykningen foregikk på den måte at saldoen iflg. reskontro ca. kr. 23.000.- blev overført til NSH som gave, idet en mente at denne institusjon kanskje kunde finne det umaken verdt å forsøke å innkassere en del avdrag til støtte for sin hjelpevirksomhet. Etter denne overførsel blev det bare gitt gaver av fondet hvis midler jeg fikk direkte av Quisling etter behov. Det var Quisling selv som, i henhold til

dø bønnebrever som strømmet inn fra alle kanter av landet, bestemte hvem der skulde få og hvor meget.

Bøker og bilag samt korrespondanse vedrørende fondet berodde på mitt kontor ved kapitulasjon. X *kopier til dit*

2. Riksosialfondet.

Jeg blev i sin tid kaldt inn på Quislings kontor hvor han meddelte mig at der ettehvert ville bli overført diverse beløp fra Innenriksdepartementet til Kaselist. Disse beløp skulde danne grunlaget til et Riksosialfond, som skulle stå til hans disposisjon til sosiale formål. Midlerne viste sig å stamme fra diverse inndradde boer og blev, etter at Innenriksdepartementet hadde overdradd avviklingen av disse boer til Likvidasjonsstyret for inndrade formuer, oversendt Kaselist fra denne institusjon. Quisling selv bestemte også her hvem der skulle nyte godt av fondet og hvor meget. Gaver ble gitt til forskjellige formål i henhold til innkommenne bønnebrev, men meningen var at midlerne fortrinævis skulle komme småbruker, bureisnings og nyrydningsfolk til gode. Jeg kan i denne forbindelse nevne at bare til en liten bygd i Gjøvik-trakten ble det sendt, såvidt jeg husker ca. kr. 70,000.- fordelt på 24 - 25 småårsfolk. Gaverne skulle brukes til vøling av våningshus eller uthus, nybrått eller kjøp av husdyr.

Alle bøker og bilag samt korrespondanse vedrørende dette fon berodde på mitt kontor ved kapitulasjon.

Ingen gaver av de 2 ovennevnte fonds ble gitt uten at representanten for NSH på stedet, eller om sådan ikke fantes, stedets lagfører, hadde bekreftet at der var "nød og trang" tilstede og hjelpe nødvendig.

Det blev samtidig også i mange tilfeller ettabellert kontrol slik at en kunde være sikker på at pengene ble brukt til det oppgitte formål og ikke "skuslet" bort.

Om politisk instilling var det aldri spørsmål ved utdelingen av disse gaver og det var neppe mer en 1 % av mottakerne som opga å være medlemmer av NS. Jeg hadde også den tilfredsstillelse å erfare at blandt de mange anmodninger om hjelp som strømmet inn, var det bare en to - tre stykker som kunde karakteriseres som "platteslageri".

3. Riksfondet.

Dette er det siste fond som ble opprettet og av midler overført fra Likvidasjonsstyret til en spesiell konto i Norges Bank "Riksfondet". Dette fonder stod også til Quislings disposisjon til sosiale formål, men da fondet var så nytt var det endnu ikke bestemt hvilke Spesielle formål skulde tilgodesees. Quisling nevnte ved en anledning at det kanskje kunde være hensigtsmessig å tildele hvert enkelt fylke en større sum til bruk i sosiale saker, men derom var ingen endelig beslutning fattet ved kapitulasjon. Såvidt jeg husker ble det ikke git ordre til mere enn 4 - 5 utbetalinger av dette fond og det underliggende forhold i hvert enkelt tilfelde husker jeg ikke nu.

Bøker og bilag samt korrespondansen vedrørende fondet berodde på mitt kontor ved kapitulasjon.

Dette er i horte trekk tilblielsen og anvendelsen av de 3 omspurte fonds. Nu, mere en 2 år etter, kan jeg selvfølgelig ikke huske så mange detaljer, men de som måtte ha bruk for dem kan finde dem i bøker, bilag og korrespondansen.

Oslo 26. juni 1947